

اهداف کلی آموزش زبان فارسی در سال اوّل ابتدایی

الف) اهداف شناختی

- آشنایی با نمادهای خط فارسی
- گسترش حوزه نمادها و معانی مناسب
- آشنایی اولیه با عناصر محورهای جانشینی و هم نشینی
- آشنایی با گونه گفتاری زبان معیار
- آشنایی با نمونه های نظم مناسب
- آشنایی اولیه با مسائل اعتقادی، ملی، علمی، اجتماعی و هنری
- آشنایی با شیوه های صحیح تقویت و پرورش حافظه و تفکر خلاق

ب) اهداف عاطفی

- ۱- فراهم نمودن زمینه های علاقه و نگرش مثبت نسبت به :
 - برقراری ارتباط شنیداری و گفتاری
 - مطالعه اولیه نوشته های ساده و تصویری
 - مسائل اعتقادی، ملی، علمی، هنری و اعتقادی
- ۲- تلطیف احساسات و عواطف

پ) اهداف مهارتی

- ۱- مهارت گوش دادن :
 - دقت در سخن عینی و واضح گوینده
 - دریافت پیام ساده، واضح و عینی
 - دریافت ارتباط بین بخش های یک پیام واضح و کوتاه
 - بررسی شنیده های واضح و ساده
 - درک پیام در گونه های مختلف زبانی
 - دقت در آهنگ کلام

۲- مهارت سخن گفتن :

- به کارگیری کار افزارهای مناسب ارتباطی
- برقراری ارتباط احساسی (عاطفی) با شنونده
- حرکت از سخن خود محور به گفت و گوی دو سویه
- توانایی سخن گفتن کوتاه و ساده در برابر جمع
- انسجام در رساندن پیام
- پاسخ گویی به سؤالات
- به کارگیری گونه های متفاوت زبانی

۳- مهارت خواندن :

- توانایی خواندن نمادهای نوشتاری (توانایی رمز گردانی نمادهای نوشتاری)
- توانایی دریافت ارتباط معنایی یک متن ساده
- توانایی بلندخوانی و صامت خوانی متن ساده
- توانایی خواندن متن ساده یا شعر با لحن و آهنگ مناسب
- توانایی بررسی متن ساده و کوتاه
- توانایی به کارگیری کار افزارهای مناسب در خواندن
- توانایی عادات مطلوب در خواندن
- گسترش دایره دید در خواندن

۴- مهارت نوشتن :

- توانایی نوشتن درست نمادهای نوشتاری
- توانایی تبدیل نمادهای صوتی به نوشتاری
- توانایی به کارگیری به هنجار خط (خوانایی، درست نویسی و زیبانویسی)
- توانایی استفاده از برخی علائم سجاوندی
- کسب عادات مطلوب در هنگام نوشتن
- توانایی کاربرد درست کلمات در جمله (با کلمات افتاده)
- توانایی نوشتن جمله های ساده

هدف کتاب فارسی : تربیت شهروندی با صلاحیت های مشترک (مبتنی بر برنامه درسی ملی)
امروز تقریباً هر کتابی را- که در مورد اهداف آموزش دوره ابتدایی نوشته شده - بگشاییم،

اهداف این دوره را در سه مورد زیر خلاصه می کند :

۱- خواندن

۲- نوشتن

۳- حساب کردن

و اعتقاد دارد که آموزش و پرورش کودک در دوره ابتدایی باید منحصر به همین سه مورد باشد تا نتیجه دلخواه به دست آید؛ اما با تحولات امروز جهان و جامعه بشری، دیگر عمر این عقیده به پایان رسیده است. اکنون هدف آموزش، پرورش افراد سالم و آموزش مهارت‌های زندگی است تا بتواند آنان را برای زندگی در جامعه فردا آماده سازد. به زبان ساده، یعنی آنچه امروز به کودک می‌آموزیم، باید راه زندگی فردا را به او یاد بدهد.

کتاب «فارسی» با این هدف نوشته شده است تا شرايطی را برای شکوفایی فطرت توحیدی و رشد همه جانبه ابعاد شخصیتی دانش آموز فراهم آورد و درست براساس همین دیدگاه است که می‌کوشد تا به این چند هدف اساسی برای تحقق هدف اصلی آموزش مهارت‌های زندگی جامعه عمل بپوشاند :

الف) حاکمیت ارزش‌های انسانی بر فضای کلاس

ب) یادگیری - یاد دهی مشارکتی

پ) تلفیق مواد درسی با هدف ایجاد نگرش کلی و یکپارچه

ت) پرورش نسل مسئولیت‌پذیر، متفکر و خلاق

امروزه می‌گویند : «مدرسه باید نمونه کوچکی از زندگی واقعی شاگردان باشد؛ زیرا زندگی چیزی جز مواجه شدن با مسائل و حل آنها نیست. مشکلات زندگی باید به صورت فعالیت‌های مختلف در کلاس‌های درس مطرح شود و به وسیله خود شاگردان، ولی با راهنمایی معلمان حل شود. اگر شاگردان اندیشیدن را در مدرسه نیاموزند، در کجا خواهند آموخت؟ معلم باید محیط آموزشی و امکانات یادگیری را آنچنان ساماندهی کند که به صورتی زنده و منطقی با زندگی شاگردان ارتباط پیدا کند.»^۱

برای کسب چنین بینشی، فرد باید شایستگی‌هایی را در خود به وجود آورد که به طور مختصر می‌توان آنها را در سه حوزه هدف‌های دانشی، مهارتی و نگرشی جای داد.

مجموعه این اهداف کلی باید بتواند شخص را برای ادامه یک زندگی سالم با خود و با دیگران مهیا سازد. شهروند مناسب برای زندگی با خود، نیازمند این ویژگی‌هاست : عزت نفس، آزادگی، خودآگاهی و قدرت تصمیم‌گیری و...

۱- شعبانی، حسن، مهارت‌های آموزشی و پرورشی (روش‌ها و فنون تدریس)، انتشارات سمت، چاپ دوازدهم، ۱۳۸۱، ص ۷۵

و برای زندگی با دیگران نیازمند مهارت‌ها و توانمندی‌هایی است از قبیل : ایمان، شجاعت، تعقل، همکاری، دلسوزی برای دیگران، دوست یابی، درک مسئولیت‌های زیست محیطی و آشنایی با حقوق خود و دیگران.

اهداف کلی بخش نگاره‌ها

الف) اهداف شناختی

- ۱- آشنایی بیشتر با واج‌های زبان فارسی
- ۲- آشنایی با تلفظ کلمات
- ۳- آشنایی با کاربرد کلمات در جمله
- ۴- آشنایی با ساختار زبان فارسی معیار (تفاوت گفتار فارسی معیار با گویش محلی)
- ۵- آشنایی با محیط زندگی
- ۶- تقویت و گسترش دامنه واژگان پایه
- ۷- آشنایی اولیه با نمادهای خط فارسی
- ۸- زمینه سازی برای آموزش نشانه‌های ۱ و ۲
- ۹- آشنایی اولیه با خود، خلق، خلقت و خالق

ب) اهداف عاطفی - نگرشی

- ۱- تقویت توجه و علاقه به جلوه‌های زندگی
- ۲- ایجاد نگرش مثبت به جلوه‌های اعتقادی
- ۳- ایجاد نگرش مثبت به زبان فارسی معیار
- ۴- التذاذ از اشعار و جمله‌های زیبا
- ۵- تلطیف احساسات و عواطف نسبت به مفاهیم موجود در نگاره‌ها
- ۶- ایجاد علاقه به کتاب و کتاب‌خوانی
- ۷- ایجاد و تقویت نگرش مثبت نسبت به عرصه‌های ارتباطی، خود، خلق، خلقت و خالق

پ) اهداف مهارتی

- ۱- تقویت مهارت خوب گوش دادن
- ۲- تقویت مهارت خوب سخن گفتن
- ۳- تقویت مهارت بیان تصویری (تصویر خوانی)
- ۴- تقویت دقت در پدیده‌های اطراف
- ۵- تقویت توانایی انجام کارهای خلاق
- ۶- توانایی شرکت در فعالیت‌های گروهی و مشارکتی
- ۷- تقویت مهارت‌های دست ورزی
- ۸- ایجاد توانایی انجام فعالیت‌های یادگیری
- ۹- تقویت مهارت‌های تفکر و درست اندیشیدن

نگاره‌ها برای بقیه کتاب به منزله فهرستی است که در آن می‌توان نمای کلی کتاب را ملاحظه کرد. نگاره واژه‌ای فارسی است که به جای لوحه در نظر گرفته شده است. وظیفه نگاره‌ها ایجاد آمادگی زبان‌آموزی و مهارت‌آموزی و فضایی شاد برای جذب کودک است. مرحله آمادگی کودک دبستانی نیز برعهده نگاره‌هاست. نگاره‌ها یک دوره نسبتاً کامل زندگی است؛ زندگی کودکی در خود، محور کتاب قرار گرفته و کتاب از دیدگاه او و با محوریت او پیش می‌رود تا به صورت یک داستان دنباله دار درآید.

کودک (آزاده/ امین) در نگاره نخست، همچنان که کار تدریس پیش می‌رود، خود را وابسته به جامعه‌ای بزرگتر و بزرگتر می‌بیند؛ یعنی مدرسه، اجتماع و کل جهان هستی؛ تا آنجا که نسبت به همه این مظاهر حساس شود و همه را، از انسان تا گیاه و جانور، در سرنوشت خویش سهیم ببیند و خود را متقابلاً در سرنوشت آنها؛ با همه مظاهر هستی الفت پیدا کند و نیک و بد جهان را نیک و بد خویش بداند؛ در خیال خود با ملیت‌ها و قومیت‌های متفاوت درآمیزد و برای آنها حقی همچون حق خود قائل شود و وظایف خود را نسبت به کل جهان هستی و خالق آن، حفظ و حراست از آن و صلح و هم‌زیستی در جامعه بشناسد.

توجه: زبان‌آموزی در پایه اول دبستان سهم و نقش عمده‌ای دارد؛ زیرا زبان، خود نیز، برخلاف پایه‌های دیگر، موضوعیت دارد و هنوز تبدیل به ظرفی نشده است که بتوان علوم دیگر را در آن ریخت و آموخت، بلکه خود این ظرف نیز نیازمند شکل‌گرفتن و ساخته شدن است؛ یعنی یادگیری زبان در اینجا نه یادگیری درباره زبان است و نه یادگیری از طریق زبان؛ بلکه دقیقاً یادگیری خود زبان است. ظرف زبان‌آموزی در سال اول به تدریج و با طی کردن مراحل ساخت می‌شود که اهم آنها در دو شکل

شفاهی و کتبی به شرح و ترتیب زیر صورت می گیرد :

الف) مرحله جمله آموزی ب) مرحله واژه آموزی

جمله آموزی : بزرگترین واحد زبان جمله است. ما با جمله حرف می زنیم. واحدهای دیگر زبان در جمله قرار دارند. در زبان واحدی بزرگتر از جمله مستقل نداریم و بعد از آن هر چه می بینیم، جمله های مستقل بی در پی هستند که در کنار هم قرار می گیرند و وظیفه انتقال پیام برعهده آنهاست. **واژه آموزی :** واژه آموزی به عنوان یک کل، مهمترین بخش یادگیری زبان است که در روش تدریس فعلی، مهمترین رکن زبان آموزی را تشکیل می دهد. اهمیت واژه در هر زبانی به این دلیل است که واژه ها نامحدود هستند و همواره در حال گسترش اند.

تذکر : شعرها اگرچه جنبه التذاذی دارند ولی حفظ کردن آنها برای تقویت توانایی سخن گفتن و پرورش حافظه، بسیار مؤثر هستند. در گروه های کلاسی می توان دانش آموزان را به حفظ شعر دعوت کرد و هر گروه یک یا دو شعر را حفظ کنند.

• روش تدریس نگاره ها

چه روشی را برای تدریس کتاب فارسی انتخاب کنیم؟

نخست، سعی کنیم روش های متداول تدریس چه سنتی، چه مشارکتی را بشناسیم و بر اجرای آنها دقیقاً مسلط باشیم؛ اما فراموش نکنیم معلم آگاه حتی به روشی هم که برگزیده، صددرصد پایبند نمی ماند؛ بلکه فرصت های آموزشی پیش آمده در کلاس را مغتنم می شمارد و می کوشد تا برنامه تدریس اش را سامان دهد؛ اما در هر حال باید بر روش ها اشراف داشته باشد.

• **تدریس سنتی :** روش های سنتی تدریس ممکن است امروز در کلاس های مشارکتی کمتر مورد استفاده قرار گیرد، اما اشراف بر آنها همچون تسلط بر روش های امروزی برای معلم ضروری است.

روش های تدریس سنتی را – که هنوز متداول اند – این گونه بر شمرده اند :

- ۱- روش سخنرانی
- ۲- روش حفظ و تکرار
- ۳- روش پرسش و پاسخ
- ۴- روش نمایشی
- ۵- روش ایفای نقش
- ۶- روش گردش علمی